

РЕШЕНИЕ

№ 51

гр. С., 07.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С., ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на десети януари през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Росица Н. Кокудева

Членове: Петранка Р. Прахова
Зоя Ст. Шопова

при участието на секретаря Софка М. Д.
като разгледа докладваното от Петранка Р. Прахова Въззивно гражданско
дело № 20225400500394 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 – чл. 273 от ГПК.

С Решение № 9001/14.10.2022 г. по гр. д. № 14/2020 г. Ч. районен съд е допуснал, на основание чл. 34 от ЗС, да бъде извършена съдебна делба между В. А.ов К., починал в хода на процеса на 09.07.2021 г. и заместен от законните му наследници - съпругата му и ищец по делото К. Т. К., и дъщерите му С. В. Ш. и А. В. К. - Г., Е. Д. К., и А. Д. К., на следните съсобствени между тях недвижими имоти: жилище, апартамент с идентификатор ***.891.2.1, представляващ самостоятелният обект на етаж 1 в триетажна жилищна сграда с идентификатор ***.891.2 по кадастралната карта на гр. Ч., одобрена през 2006 г.; жилище, апартамент с идентификатор ***.891.2.2, представляващ самостоятелният обект на етаж 2 в триетажна жилищна сграда с идентификатор ***.891.2 по кадастралната карта на гр. Ч., одобрена през 2006 г., които обекти се състоят от: първи етаж със застроена площ 53.79 кв.м., в т.ч. стълбище - 5.59 кв.м. и коридор - 2.44 кв. м., а със застроена площ на първия етаж без общите части /вътрешно стълбище/ - 48.20 кв.м. жилищна част - кухня, две стаи и салон, и 11.70 кв. м. котелно, което е пристройка към сградата, със светлата площ на помещението - 7.98 кв.м. и светла височина на помещението - 2.60 м.; втори етаж със застроена площ 58.80 кв.м., в т.ч. стълбище и коридор - 10.95 кв.м., а със застроена площ на втория етаж без общите части /вътрешно стълбище/ - 47.85 кв.м. - кухня, две стаи и салон, и 15.8 кв. м пристройки, от които: пристройка към сградата - стая - 11.70 кв.м., със светла площ на помещението - 9.36 кв.м. и светла височина на помещението - 2.60 м., и пристройка, принадлежаща към втория жилищен етаж - баня и тоалетна - 4.10 кв.м., както и изба към жилищната сграда със застроена площ - 35.88 кв.м. /съобразно заключенията по СТЕ на вещите лица инж. Т. и инж. Т. - л. 96 - л. 103 от делото, и на вещо лице арх. М. - л. 296- л. 299 от делото/, която жилищна сграда е построена в имот с идентификатор ***.891 с площ 250 кв.м. по кадастралната карта и

кадастралните регистри, одобрени със заповед № РД-18-57/28.08.2006 г. на ИД на АГКК, последно изменение със заповед № КД-14-21-2/03.01.2012 г. на Началника на СГКК - С., с адрес на поземления имот: гр. Ч., ул. "В.Г." № 10, с трайно предназначение на територията: Урбанизирана и начин на трайно ползване: Ниско застрояване /до 10 м/, при граници и съседни имоти: имоти с идентификатори: ****.890, ***.1827, ***.892, ****.***889, между съделителите К. Т. К., С. В. Ш., А. В. К. - Г., А. Д. К. и Е. Д. К., при следните квоти за етажите: 18/48 ид. части за К. К., 6/48 ид. части за С. Ш., 6/48 за А. К. Г. /или общо за тримата съделители 30/48 ид. части/, 3/48 ид. части за А. К. и 15/48 за Е. К. /или общо за последните двама съделители 18/48 ид. части/, и при следните квоти за избата: 18/96 ид. части за К. К., 6/96 ид. части за С. Ш., 6/96 за А. К. Г. /или общо за тримата съделители 30/96 ид. части/, 3/96 ид. части за А. К. и 15/96 за Е. К. /или общо за последните двама съделители 18/96 ид. части/; изключена е от участие в делбата на обектите, предмет на същата, Т. А. К..

Това решение се обжалва пред С.ски окръжен съд от съделителите А. Д. К. и Е. Д. К., чрез пълномощник адв. И.С., **В ЧАСТТА**, с която е допуснато да бъде извършена съдебна делба на следните съсобственици между страните недвижим имоти, а именно: **котелно помещение с площ от 11, 70 кв.м.**, което е пристройка към сграда с идентификатор ***.891.2, със светла площ на помещението от 7. 98 кв.м. и светла височина на помещението 2. 60 м. и **пристройка към сградата, представляваща стая** с площ от 11. 70 кв.м., със светла площ от 9. 36 кв.м. и светла височина на помещението – 2. 60 м.

С въззивната жалба се правят оплаквания, че в тази част първоинстанционното решение е недопустимо, алтернативно неправилно, постановено в нарушение на материалния и процесуален закон, както и е необосновано, поради което се иска неговата отмяна и постановяване на акт, с който да се отхвърли иска за делба в тази част.

Във въззивната жалба се твърди, че решението е недопустимо, тъй като районният съд се е произнесъл по непредявен иск за делба; сочи се, че имотите, предмет на жалбата, не са предмет на исковата молба, а едва с молба-уточнение от 13.05.2022 г. са въведени в предмета на спора. В подкрепа на довода, че само имоти, делба на които е поискана до първото по делото заседание и в самото това заседание, могат да бъдат предмет на разглеждане в делбеното производство, се прави позоваване на съдебна практика.

Твърди се във въззивната жалба, че първоинстанционното решение е постановено в противоречие с материалния закон – чл. 34, във вр. с чл. 79 от ЗС, както и чл. 98 от ЗС. Оспорва се извода на районния съд, че спорната постройка на първо и второ ниво не представлява самостоятелен обект по смисъла на § 5 т. 39 от ДР на ЗУТ и § 1 т. 1 на ДР на ЗКИР, като не почиващ на доказателствата по делото. Твърди се, че няма нито една експертиза, която да установява, че процесната пристройка е функционално свързана и обслужва жилищната сграда; според жалбоподателите и двете експертизи по делото дават категоричен отговор, че тази пристройка нито конструктивно, нито функционално е свързана с първи или втори етаж от жилищната сграда. Твърди се, че арх. М. сочи, че пристройката на първия етаж не е обща част, тъй като обслужва трети етаж, който не е предмет на делбата, а стаята на втория етаж не е функционално свързана с останалата част на втория етаж, като през нея минават всички комуникационни връзки за трети етаж /водопровод, парна инсталация, канализация, тръби за отопление/.

Излагат се доводи с оглед разпоредбата на чл. 98 от ЗС, че в случая по делото „е установено друго“ – с какво предназначение е пристройката на първи етаж, че никой от ищите не се противопоставя да се ползва от жалбоподателите и от кога се използва. Соци се, че предвид

обслужващото предназначение на това помещение, ако същото следва да се третира като принадлежност към някой етаж – то това категорично не е принадлежност към първия етаж; липсва функционално свързване между първи жилищен етаж и пристройката на този етаж. Твърди се, че именно поради функционалната и вещна обособеност на това помещение на първия етаж, това помещение е отделено от жилищната част посредством отделен за него вход и именно уговорката между страните това помещение да се използва само от жалбоподателите, за удовлетворяване само на техните нужди, говори за обособяване на презумпцията на чл. 98 от ЗС.

Твърди се, че мотивите на районният съд са в разрез с разясненията на арх. М., която заявява, че това помещение няма характер на обща част, както и че може да се обособи като **склад**. Поради това според жалбоподателите това помещение отговаря на изискванията на § 5 т. 39 от ДР на ЗУТ и на § 1 т. 1 от ДР на ЗКИР. Твърди се, че е доказано, че пристройката на първия етаж е вещ, върху която жалбоподателите имат изключително право на собственост; евентуално – тази пристройка представлява принадлежност към трети жилищен етаж, който обслужва, поради постигнатите уговорки между страните.

Твърди се в жалбата, че аналогично е положението и с помещението на второ ниво от пристройката – за това помещение е установено, че не е функционално свързано с втория етаж и през него преминават всички комуникационни връзки за трети жилищен етаж. Излагат се доводи, че изграждането на пристройката на този етаж не е довело до присъединяване на тази пристройка към втория етаж, защото не го е превърнала в негова принадлежност; за да стане такава негова част, са необходими допълнително значителни преустройства; това помещение също може да се обособи като самостоятелен обект „склад“, тъй като има нужната площ, височина и съществуващ вход, както сочи при разпита си вещното лице. Прави се позоваване на заявеното от вещното лице инж. Т., че това помещение не е свързано с втория етаж, както и на заявеното от вещното лице инж. Т., че конструктивно не е свързано това помещение с жилищния етаж, защото пристройката е допълнително изградена. Твърди се, че районният съд приема, че пристройката на втори етаж, представляваща баня и тоалетна с площ от 4, 10 кв.м., е принадлежност към втори етаж, при все че такива твърдения няма въведени от ищците, както и въпреки възраженията на жалбоподателите, че същите са присъединени към главната вещ – жилищната сграда, а не че представляват принадлежност към всеки един от етажите.

С въззивната жалба се прави искане за отмяна на решението в обжалваната му част и вместо това се постанови решение, с което да се отхвърли иска за делба на **котелно помещение с площ от 11, 70 кв.м.**, което е пристройка към сграда с идентификатор *****.891.2**, със светла площ на помещението от 7. 98 кв.м. и светла височина на помещението 2. 60 м. и **пристройка към сградата, представляваща стая** с площ от 11. 70 кв.м., със светла площ от 9. 36 кв.м. и светла височина на помещението – 2. 60 м. Претендират се разноски за двете инстанции.

В срок е депозиран отговор на въззивната жалба от съделителите К. Т. К., С. В. Ш. и А. В. К., чрез пълномощник адв. Б.М., с който се оспорва жалбата като неоснователна. Излагат се доводи, че решението в обжалваната част е съобразено с доказателствата по делото и материалния закон.

В отговора по отношение процесните помещения се сочи, че първото е завършено като строеж и се ползва с такова предназначение, а второто е незавършено и се ползва за съхранение на багаж; за пристройката няма строителни книжа и не е възможно да се определи статута на помещенията въз основа на одобрен архитектурен проект, което е и наложило изготвянето на съдебни технически експертизи, като се твърди, че по всички експертизи съответните помещения са определени като присъединени към

отделените етажи като към главна вещ, а не като самостоятелни обекти. Сочи се, че според инж. М. котелното помещение не е нито самостоятелен обект, нито обща част.

По отношение твърденията в жалбата, че котелното помещение отговаря на изискванията за самостоятелен обект и можело да се обособи, се сочи, че то не е обособено като самостоятелен обект. Сочи се, че видно от дадената виза и одобрен архитектурен проект за пристройката, тя е разрешена на В. К. и другия съсобственик, а от гласните доказателства се установява, че всички са влагали средства и труд за изграждането ѝ. Твърди се, че реализираният по този начин строеж и помещения към отделните етажи са довели до присъединяването им към съществуващите жилища на първи и втори етаж, а не до изграждане на нови самостоятелни обекти.

Твърди се, че няма произнасяне по непредявен иск, тъй като за индивидуализацията е необходимо обектът на делба да е самостоятелно обособен акт, а това в случая са отделните жилищна етаж, както и че площта не е единствен и определящ индивидуализиращ белег.

Сочи се, че съдът не е следвало да се произнася с отделен диспозитив, тъй като не е предявен преюдициален иск.

С отговора се прави искане да бъде потвърдено решението в обжалваната част.

В съдебно заседание за жалбоподателите пълномощникът им адв. И.С. поддържа въззивната жалба.

За въззиваемата пълномощникът им адв. Б.М. оспорва жалбата.

С.ски окръжен съд, след като взе предвид изложеното във въззивната жалба и в отговора и прецени доказателствата поотделно и в тяхната съвкупност, намира въззивната жалба за процесуално допустима като депозирана в законно установения срок от надлежна страна, ДТ е внесена, а по същество съобрази следното:

С обжалваното решение са допуснати до делба между страните, при посочените квоти, първи жилищен етаж, втори жилищен етаж и избено помещение, от триетажна жилищна сграда с идентификатор ***.891.2.

Първоинстанционното решение се обжалва в частта, с която като пристройка към първия етаж и част от него е допуснато до делба котелно помещение с площ от 11, 70 кв.м., както и пристройка към втория етаж - стая - 11.70 кв.м. За тези две пристройки съответно към първи и към втори жилищен етаж, жалбоподателите претендират да са изключителни собственици.

По възражението за недопустимост на иска по отношение тези две пристройки:

В исковата молба не е посочено изрично, че първи и втори жилищен етажи включват в себе си пристройки, които също да се поделят; първи етаж е посочен с площ от 37 кв.м., втори етаж е посочен с площ от 44 кв.м. В представените документи към исковата молба – нотариални актове и схеми, не е посочена площта на етажите; посочените в исковата молба площи съответства на тези в данъчната декларация. В отговора на исковата молба жалбоподателите, като ответници, са направили възражение, че в очертанията

на делбените имоти, съгласно приложените схеми, е включена и сграда, която е собственост само на жалбоподателите.

Доколкото в исковата молба имотите – двата жилищна етаж, за които се иска да бъде допусната делба, са посочени с техните идентификатори и предвид, че в приложените схеми за тези имоти в очертанията на етажите са включени и процесните пристройки, следва да се приеме, че иска е предявен и за процесните пристройки. Още повече, че в първо съдебно заседание на 22.07.2020 г. страните са изяснили становищата си - ищите претендират да се допуснат етажите до делба, ведно с пристройките към тях; ответниците – сега жалбоподатели, претендират пристройките да се изключат от делбената маса, като изключителна тяхна собственост. Предвид разпоредбата на чл. 342 от ГПК искането за делба на процесните пристройки е въведено своевременно в процеса, поради което са неоснователни оплакванията в тази връзка във въззивната жалба за недопустимост на първоинстанционното решение в тази част.

От заключението на съдебно-техническата експертиза, изготвена от вещите лица инж. Т.Т. и инж. М. Т., се установява, че застроената площ на първия етаж /без общите части – вътрешно стълбище/ е 48, 20 кв.м. жилищна част и 11, 70 кв.м. котелно, което е пристройка към сградата; застроената площ на втори етаж е 47, 85 кв.м. /без общите части – вътрешно стълбище/ с пристройки от 15, 8 кв.м.: стая от 11, 70 кв.м. и баня и тоалетна от 4, 10 кв.м. Експертизата установява, че делбените имоти са заснети като СОС с идентификатори ***.891.2.1 и ***.891.2.2, като в очертанията на СОС е включена и пристройката от северната страна. Според експертизата по представените нотариални актове към делото, обектите, предмет на делото, представляват първи и втори етаж без пристройката. Сочи се, че всеки от етажите се състои от кухня, две стаи и салон, като към експертизата са приложени схеми с разпределенията на първи, втори етаж и избата на жилищната сграда.

В съдебно заседание вещото лице инж. Т. пояснява: На първия етаж няма функционално свързване между етажа и пристройката; за пристройката на първия етаж се влиза от друг вход – врата на западната фасада на пристройката. Към пристройката на втория етаж се влиза от обща част, бивш прозорец на сградата; от коридора има дървено параванче, няма разпробита врата. Според инж. Т. на първия етаж няма функционално свързване между етажа и пристройката; на втория етаж има достъп от етажа до постройката – влиза се от коридора на етажа, като не е свързано помещението с втория етаж; от вътрешното стълбище, което обслужва сградата от първи до трети етаж, се влиза в постройката. От стълбищната площадка, която е и коридор, се влиза във всички стаи на втория етаж, включително и в пристройката; пристройката не е на едно ниво, има повдигане, дървена рампа. По повод представения архитектурен проект за пристройката вещите лица обясняват: По проект има врата към тоалетната от самата пристройка, като фактически на място вещите лица не са установили

такава врата. Външното стълбище, предвидено по проект за пристройката, не е изградено. На място /към втори етаж/ е изградена баня и тоалетна, които не са предвидени в проекта.

Съдебно-техническата експертиза, изготвена от арх. М., установява, че към триетажната жилищна сграда са изградени две пристройки по северната фасада – едната е пристройка на два етажа, като първият етаж представлява котелно, а втория стая, която не е завършена; другата пристройка е на един етаж и представлява санитарен възел към втори жилищен етаж. Арх. М. установява, че конструктивната система на пристройките по северната фасада е монолитна, стоманобетонова конструкция, като първото ниво се използва за котелно, второто ниво не е завършено – не са положени вътрешни мазилки и инсталации, на третото ниво са разположени кухня и санитарен възел. Вещото лице установява, че на първия етаж от пристройката са изградени всички комуникации – има захранване с чиста вода, канал и електрическа инсталация, изграден е димоотвод; помещението в този вид може да се ползва за котелно. Вещото лице сочи, че към момента на огледа помещението на първия етаж обслужва функциите на обекта, находящ се на третия етаж и няма характер на обща част или на самостоятелен обект. По отношение втория етаж на пристройката арх. М. сочи, че към момента на огледа се ползва за склад за домашен инвентар; през това помещение преминават всички комуникации от третия жилищен етаж – водопровод, канализация и тръби за отопление. Соци се, че съществуващия вход към помещението е от стълбищната клетка, като същият не е на навитото на пода на помещението и е с малка височина, явно е бил прозорец преди да се изгради пристройката. Соци се, че ако над това помещение не се намира санитарен възел, може да се обособи като самостоятелен обект „склад“, предвид съществуващия вход, площта на помещението и съществуващите помещения над него; ако се обособи като склад, в него не следва да се съхраняват хранителни продукти или да обслужва функцията на трети етаж; след значително преустройство помещението може да обслужва и втория жилищен етаж съгласно инвестиционен проект.

В съдебно заседание вещото лице арх. М. уточнява, че котелното помещение не представлява част от първия жилищен етаж, то обслужва единствено и само трети етаж. Ползваното като склад помещение на втория етаж от пристройката според вещото лице функционално не е свързано с втория жилищен етаж към настоящия момент; влизането към помещението е компрометирано, не може да се нарече, че това е врата и не може да изпълнява функция на самостоятелен вход. Вещото лице сочи, че има възможност да се направят няколко варианта като инвестиционен проект и да се подсигури влизане към това помещение. Според арх. М. помещението на втория етаж към момента не представлява самостоятелен обект, би могло да се обособи като такъв, но със съществени преустройства. Вещото лице допълва, че котелното помещение е свързано към третия етаж, тъй като

обслужва третия етаж, а на втория етаж има и канализация, която обслужва санитарния възел на третия жилищен етаж. Вещото лице заявява, че тъй като строежът /на котелното помещение/ има разрешение за строеж, предполага, че отговаря на действалите към момента на построяването му през 1988 – 1989 г. строително-технически правила и норми и на действащата понастоящем законова уредба за обособяването му като самостоятелен обект.

Настоящата инстанция споделя изводите на районния съд в частта им, с която се приема, че процесните пристройки не съставляват самостоятелен обект по смисъла на § 1 т. 1 от ДР на ЗКИР. Предвид изискванията на § 5 т. 39 от ЗУТ и с оглед установеното от СТЕ, изготвена от инж. Т. и инж. Т., и от СТЕ, изготвена от арх. М., към настоящия момент пристройката, състояща се от котелно на първи етаж и незавършено помещение на втори етаж, не съставлява самостоятелен обект, годен да бъде обект на право на собственост. Установява се по безспорен начин, че първия етаж на пристройката представлява котелно помещение и то обслужва определен обект в сградата – третия жилищен етаж. Установява се също така, че през незавършеното помещение на втория етаж от пристройката преминават всички комуникации за и от третия жилищен етаж – водопровод, канализация и тръби за отопление. Както пояснява и вещото лице инж. М. в съдебно заседание, помещението на втория етаж от пристройката към настоящия момент не може да се обособи като самостоятелен обект в този вид и с тази функция.

С оглед така установеното, настоящата инстанция приема, че процесните пристройки не съставляват самостоятелен обект по смисъла на § 1 т. 1 от ДР на ЗКИР и на § 5 т. 39 от ЗУТ, т.е. не могат да бъдат обект на право на собственост самостоятелно.

За установено по безспорен начин въззивният съд приема, че процесната пристройка не е част от първи и от втори жилищен етаж. Основание за този извод дават заключенията на съдебно-техническите експертизи. Помещението на първия етаж, използвано за котелно помещение, по никакъв начин не е свързано с първия етаж. Котелното помещение има самостоятелен вход. Това котелно помещение не е функционално свързано с първи жилищен етаж; то обслужва единствено и само трети жилищен етаж, който етаж не е съсобствен на страните, а е индивидуална собственост на жалбоподателите. По отношение помещението на втория етаж на пристройката се установява, че през него преминават всички комуникации за и от третия жилищен етаж – водопровод, канализация и тръби за отопление. Вещите лица инж. М. Т. и инж. Т. установяват, че към пристройката на втория етаж се влиза от обща част, бивш прозорец на сградата; от коридора има дървено параванче, няма разпробита врата; на втория етаж има достъп от етаж до пристройката – влиза се от коридора на етаж, като не е свързано помещението с втория етаж; от вътрешното стълбище, което обслужва сградата от първи до трети етаж, се влиза в пристройката. От стълбищната площадка, която е и коридор, се влиза във всички стаи на втория етаж,

включително и в пристройката; пристройката не е на едно ниво, има повдигане, дървена рампа. По повод представения архитектурен проект за пристройката вещите лица обясняват: По проект има врата към тоалетната от самата пристройка, като фактически на място вещите лица не са установили такава врата. Външното стълбище, предвидено по проект за пристройката, не е изградено. Арх. М. допълва, че за да се осигури подход към това помещение от втори етаж е необходимо да се извършат значителни преустройства, следва да се изработи конструктивно заключение.

Предвид гореизложеното настоящата инстанция приема, че двуетажната пристройка не принадлежи към първи и втори етаж. Не е налице хипотезата на чл. 98 от ЗС, тъй като презумпцията по тази разпоредба е оборена. По-горе се изложиха доводи относно установеното, че двата етажа на процесната пристройка не са свързани с първи и втори жилищни етажи; те се използват с предназначение, което не е свързано с обслужване на първи и втори жилищни етажи. Напротив, тези помещения обслужват единствено и само трети жилищен етаж. Функционално двата етажа на пристройката нямат функционална връзка с първи и втори жилищен етаж; такава функционална връзка е налице с третия жилищен етаж.

Претендира се, че В. А.ов К. /първоначалния ищец и наследодател на въззиваемите/ е извършил строителството на процесната пристройка или най-малкото е участвал в нейното изграждане. В подкрепа на тези твърдения са ангажирани гласни доказателства. В показанията си свид. С.Ш. – зет на В. К. /съпруг на въззиваемата С. Ш./ сочи, че В. К. бил организатор на строежа, той доставял материалите, но свидетелят не знае от кого са заплащани. Свидетелят сочи, че на първия етаж на пристройката са изградени само колони, а втория етаж представлява баня и тоалетна. Свид. Б. дава показания, че В. К. строил пристройка, като свидетелят му помагал при строежа на втория й етаж; не е видял пристройката в готов вид. От друга страна свид. Б. дава показания за изграждането на процесната пристройка, като твърди, че материалите били заплащани от А. К., като В. К. също помагал. Свид. М. установява, че строежа е организиран и финансиран от А. К., като В. К. също помагал при изграждане на котелното помещение. Прави впечатление, че свидетелите не разграничават отделни пристройки – процесната и източната, която представлява баня и тоалетна за втория жилищен етаж. Същественото в случая е, че за възникване на собствеността по отношение процесната пристройка от значение е не от кого е изградена, съответно заплащани материалите, а функционалното предназначение на тази пристройка. Пристройката функционално обслужва единствено трети жилищен етаж, не е свързана функционално с първи и втори жилищен етаж, като няма основание да се приеме, че съставлява принадлежност към първи и втори жилищни етажи като главна вещ по смисъла на чл. 98 от ЗС. Участието в строителството под формата на труд или заплащане на материали би могло да създаде облигационни отношения между страните.

Не се касае и за обща вещ по смисъла на чл. 38 от ЗС, тъй като

тази пристройка по предназначение не служи за общо ползване, а обслужва единствено трети жилищен етаж. Т.е. поради предназначението им тези две помещения са принадлежаща част към трети жилищен етаж, който обслужват; те не могат да се считат за присъединени към главната вещ – първи и втори жилищни етажи.

Предвид гореизложеното процесната пристройка не е включена в жилищните етажи, предмет на делбата, поради което решението в частта, с която пристройката е допусната до делба като част от първи и втори жилищни етажи, следва да се отмени и в тази част иска за делба да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

Разноските във връзка с допускането на делбата се присъждат с решението по извършване на делата.

Водим от гореизложеното С.ски окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № 9001/14.10.2022 г. по гр. д. № 14/2020 г. на Ч. районен съд, **В ЧАСТТА**, с която до делба между К. Т. К., С. В. Ш., А. В. К. - Г., Е. Д. К., и А. Д. К., са допуснати: *пристройка - котелно помещение от 11, 70 кв.м.*, като част от първи жилищен етаж с идентификатор ****.891.2.1* и *пристройка – стая в незавършен вид с площ от 11, 70 кв.м.*, като част от втори жилищен етаж с идентификатор ****.891.2.2*, построени в имот с идентификатор ****.891* по КKKP на гр. Ч., при квоти 18/48 ид. части за К. К., 6/48 ид. части за С. Ш., 6/48 за А. К. Г. /или общо за тримата съделители 30/48 ид. части/, 3/48 ид. части за А. К. и 15/48 за Е. К. /или общо за последните двама съделители 18/48 ид. части/, като вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ иска да бъде допусната съдебна делба между К. Т. К., С. В. Ш., А. В. К. - Г., Е. Д. К., и А. Д. К., за: *пристройка - котелно помещение от 11, 70 кв.м.*, като част от първи жилищен етаж с идентификатор ****.891.2.1* и *пристройка – стая в незавършен вид с площ от 11, 70 кв.м.*, като част от втори жилищен етаж с идентификатор ****.891.2.2*, построени в имот с идентификатор ****.891* по КKKP на гр. Ч. – като неоснователен и недоказан.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____